

[Industriministeren]

Jeg vil godt besvare ikke bare hr. Kelm-Hansens betragtning, men også betragtninger fra et par øvrige ordførere, ved at sige, at jeg betragter det som en væsentlig opgave for industriministeriet at være i stand til at markedsføre de ordninger, dette folketing beslutter sig til, på en sådan måde, at der ikke er forskel på de små og de store virksomheders muligheder for at kunne udnytte dem. Når specielt hr. Alfred Hansen i den forbindelse pegede på statsgaranti og dermed altså må have tænkt på eksportkreditordningerne, mener jeg med god samvittighed at kunne sige for det første, at dansk erhvervsliv ikke ville kunne undvære denne eksportkreditordning, hvad enten der er tale om store eller små virksomheder, og erkender det i fuldt omfang, for det andet, at den udnyttes både af store og små virksomheder overordentlig effektivt og i godt samarbejde med eksportkreditrådet.

Hr. Alfred Hansen og fru Birgith Mogens og enkelte andre har peget lidt på, hvad der skulle til for at få de ordninger, vi nu ønsker at fjerne, til at fungere. Hr. Alfred Hansen nævnte, uden at han anbefalede det, at man selvfølgelig kunne have hævet garantien til 100 pct. Ja, det kunne man, men som hr. Alfred Hansen også sagde, ville det nok være en lidt mærkværdig ordning. Så var der ikke så megen grund til at bede pengeinstitutter om at gå med ind i billedet. Derfor har det ikke været på tale.

Der er ikke nogen form for subsidieelement i denne ordning, og jeg håber, at ordningens for ringe anvendelse er et udtryk for, at pengeinstitutterne set i forhold til de virksomheder, der skulle have brugt denne ordning, selv har været i stand til at løse den opgave, som staten ellers var villig til at hjælpe med til.

Jeg vil godt have lov til at sige mere generelt, både til hr. Lawaetz og til hr. Kjølgaard, at jeg beder om, at den overvældende begejstring, der knytter sig til, at vi fjerner to erhvervsfremmeordninger, som erfaringen har vist ikke har fået nævneværdig benyttelse, ikke foranlediger dem til at afvise det samarbejde mellem samfund og erhvervsliv, der er nødvendigt på en række områder, og som fortsat vil kræve en indsats fra samfundets side. Man kan ikke, uanset hvad man foretager sig i øvrigt over for erhvervslivet, undvære en teknologisk service, undvære en eks-

portservice, og efter min mening kan man heller ikke undvære den anlægsfinansierings-service, der ligger i egnsudviklingslovgivningen.

Hr. Alfred Hansens indlæg kom til at virke, som om jeg havde i sinde at foreslå en ny erhvervsfremmelovgivning i stedet for at afvikle en. Jeg kan ikke frasige mig muligheden for på et senere tidspunkt, når jeg i samarbejde med arbejdsmarkedets parter og erhvervslivets organisationer på ny har været tingene igennem, at komme med nye initiativer, som jeg skønner der måtte være brug for på dette område.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af:

Forslag til lov om ophævelse af lov om garantier for lån til industrivirksomheder.
(Lovforslag nr. L 74. Fremsat 5/12 79).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kelm-Hansen (S):

Dette lovforslag er ligesom det forrige et resultat af den gennemgang af de forskellige erhvervsfremmeordninger, som er sket i ministeriet for at komme frem til en fornuftig sanering. Gennemgangen viste altså, at der heller ikke var basis for at fortsætte med denne lov om garantier for lån til industrivirksomheder. Det fremgår af, at der siden finansåret 1972-73 rent faktisk ikke har været givet tilsagn i henhold til loven.

Loven har ellers en ganske interessant forhistorie, der rækker helt tilbage til begyndel-